

Alexandru Vakulovski

Letopizdeț

Cactuși albi pentru iubita mea

roman

Ediția a II-a revăzută

POLIROM
2022

Cuprins

0. Start	5
1. Moarte de răs	7
2. Atenție! Se pușcă!	9
3. Bob	11
4. Basta	15
5. Gesturi	17
6. Mentura	20
7. Ce faci, șoarece?	22
8. Săvoci	25
9. Sâmbătă	27
10. Restart	30
11. Familia Bundy	31
12. Capitalism	34
13. Curățare yoga	36
14. Printre dinți	38
15. Șefu'	40
16. O muscă	42
17. Bob face un referat	45
18. Ecstasy	49
19. Cu îngerii	53
20. Welcome	56
21. În fum	59
22. Vox populi	61

23. Pentru că bem	64
24. Foaie de boală	67
25. Dragostea	70
26. Cu dor de Bucovina	72
27. Pe bune	75
28. Pizdeș	77
29. Alcool	79
30. Luna Amară	82
31. Viermii	85
32. Să-mi bat șefu'!	88
33. Idioșii	91
34. Tataie	93
35. Cactus alb	96
36. Greta	98
37. Trafic	102
38. Curent	105
39. Pașanii	107
40. Sergentu' cu cap pătrat și iubita sa	109
41. Miercuri dimineată	111
42. Bobinaje	119
43. Bună dimineța!	123
44. Accelerat	125
45. Tilos Radio	127
46. Salajan	129
47. Zuperman se întoarce	136
48. Transilvania-Bran-România	138
49. Căcat și tehnici de căcare	146
50. Scrof	154
51. Lampa fermecată	157
52. Jurnal	159
53. Soldat Bob	161

54. Ninsoare	171
55. No, să fim serioși acum!	176
56. Revelionul șoarecilor	179
57. Revenirea în forță a Albei-ca-Zăpada când Moș Crăciun nu era acasă	183
58. Artă	187
59. Log off	192
60. Insert	195
61. Contor la cap	200
62. 178.	202
63. Dr. Faust	205
64. Muncă	208
65. Slon	210
66. Hibernate	212
67. Lanțul slăbiciunilor	217
68. Out	225
69. 15 litri de ciorbă! Ce zici?!	228
70. Hard Rock Café	230
71. Cablu, iii?!	232
72. Send	235

Bob

Bob e o mare figură, da' e băiat de treabă. O dovadă e că-mi aducea ciocolată când venea de-acasă, iar eu eram în căminul XVI. Ciocolată Bob nu prea ducea nimănui, nici chiar nepoșilor săi, mânca-i-ar dracu' – vorba lui, căci, ce pula, Bob, dacă nu-și ia porția de ciocolată zilnică, visează coșmaruri, rămâne profund nefericit. Și chiar dacă are mai multă, ce? Dacă nu reușește să o mănânce azi pe toată, o mănâncă mâine!

Bob are un neajuns, de la care pornesc altele. E băiat de bani gata, pe deasupra cu porniri intelectuale, care ar vrea să ajungă un homo universalis. Lucru' ăsta l-a cam orbit, nu poate vedea altceva decât a fost învățat. E obișnuit să cheltuiască banii aiurea, nu e vina lui. Când au venit *cremurile grele*, cum zice, părinții i-au cumpărat apartament și i-au spus să-și ia chiriași și să nu mai ceară bani de-acasă că gata! Și Bob, care era obișnuit să mănânce zilnic câteva pizza, ciocolată & sucuri la greu împreună cu Greta, s-a ofițat tare. De aici au cam început istoriile lui și ale apartamentului. Au trecut prin el o grămadă de imbecili, tot felu' de specimene. Singurul lucru care îi unește – toți au fost și sunt dubioși. Și periculoși pentru șoareci, căci Bob are și o

armată de hamsteri care ronțăie toată ziua uși, cărți, casete, tot ce le nimerește în față.

Bob nu mănâncă varză, macaroane și nu e deloc complexat din cauza asta. Din contră, de-abia așteaptă să te vadă mâncând din astea ca să-ți zică: uai, fu, ce rahat! În schimb, el mănâncă restul, deși se crede sincer vegetarian, yoghin și alte prostii. Totuși, primul loc în meniul lui îl au dulciurile. Le mănâncă în cantități industriale, până ajunge la constipație, iar apoi înfundă buda.

Printre primii chiriași, a avut o pereche cu un motan. Săracu' Bob, se întorcea de o sută de ori din drum, că i se părea că a uitat să închidă ușa, lucru fatal pentru șobolanul său, atunci singurul. Tipa povestea la toți cât de mult o iubește ăla, cum o fute, cum îi dă muie, cât de mare e dragostea lor. Cu un singur obstacol – mă-sa. Care nu-l prea suferea pe iubițel. Adevărat că iubitul scăpase câteva palme în mă-sa, dar se mai întâmplă, soacrele astea au probleme când simt că cineva se fute, iar lor acest lucru le este inaccesibil. *Prințesa* fugise de acasă cu *prințul*, mă-sa îi căuta, din cauza asta ea nu se ducea la facultă ș.a.m.d. Până la urmă, i-a găsit mă-sa. Și-a luat odorul și a futut-o acasă. Odorul nu i-a zis nimic iubitului, din contră, i-a zis să se întâlnească în oraș când trebuia să vină mă-sa. Până la urmă totul s-a terminat cu un happy-end bășinos. *Prințesa* s-a lăsat furată încă o dată de *prinț* și au tăiat-o împreună la Sulina, patria lui.

Alt chiriaș a fost Pepito – un băiat tare inteligent. Și istoria lui merită băgată în seamă. Venit de la Bacău ca să fie într-un oraș cu iubita sa. Însă chiar peste vreo lună de la venirea lui, iubi a tăiat-o în Italia. Ce să-i

faci, mai ales că tat-so era colonel sau așa ceva și nu agrea ideea ca fiica sa să fie futută de cineva. Da, și să știe el. Dragostea-i dragoste, da' când o vedea Pepito pe Jennifer Lopez, i se cam scula. Așa că și-a găsit alta, până una-alta. Alta adusă de Patrocle, maneaia întruchipată, alt chiriaș. Pepito era agent comercial și spunea cu fiecare ocazie că, dacă ești băiat inteligent, îți merg toate strună. În timp ce zicea asta, se lovea ușor în piept și arăta asistenței dantura. Se spăla pe dinți cu Super cristal, no. Bob mi-a zis ușor emoționat, de vreo zece ori, că cre' că Pepito era yoghin, că avea o mantra sau o mandala, nu știu, că eu nu le am cu astea, pe ușă. Adică o huinea la care te belești ca să ajungi în nirvana. Uneori mai discutau despre anumite tehnici yoga. Bob îi dăduse lu' Pepito o carte de Osho. După ce o citise, ăsta a zis că-i cam de-a-n pulii, că nu a aflat nimic nou din ea. Ambii se mai lăudau că au ajuns uneori să doarmă în stare conștientă, să-și dea seama de ce se întâmplă în jurul lor. Lui Bob i s-a părut ciudat că Pepito nu răspunde totdeauna când bate la ușă. Odată, când i s-a părut că i-a răspuns, a împins ușa. Era cu gagica lui, care era în pat doar în chiloți. De fapt, a zis *imediat*, iar mie mi s-a părut că a zis *intră*, se scuza Bob. L-am întrebat dacă era bună, mi-a spus că nu prea știe, că nu a stat să se uite atent.

Când te-ai înțeles cu Rita să stați împreună în chirie, ai găsit în sfârșit anunțul lui Bob. Tocmai plecase dintr-o cameră una de la litere și alta de la nu știu ce facultă. Între timp, lucrurile cu buna ta prietenă se mai schimbaseră. Astfel că se împăcase cu iubițelul său și pe loc a hotărât la început să stați trei în cameră, apoi și-a amintit de un prieten – Patrocle, fost jucător la naționala

de juniori, inclusiv mare manelist, și a hotărât ca ei să stea în camera vecină. Între timp, a mai hotărât ca tu să-ți dai seama, să te duci să stai cu Patrocle în camera vecină. I-a comunicat speranțele sale și lui Bob. Ca să-ți dai seama mai ușor, că numai tu nu te prindeai care-i faza, Baraba, prietenul ei, trebuia să stea toată ziua în camera voastră, să-și scurgă coșurile cu Rita, să se bășească într-o veselie împreună și să râgâie, nemaivorbind de muzon la maximum & uși trântite la orice oră & concerte tare frumoase. Dar tu nu prea te-ai prins, așa că buna ta prietenă te-a anunțat într-o zi că pleacă.

Patrocle, fotbalistu', era un băiat de suflet, putea să stea nopți întregi la bucătărie să discute despre orice. Lui Bob îi plăcea asta. Vorbea despre gagici, prima labă, fotbal. Era foarte influențabil Patrocle al nostru. Așa că într-o săptămână preluă toate gesturile lu' Baraba, apoi deveni și mai manelist când văzu că niște prieteni de-ai săi de la căminul din Mărăști ascultă doar manele, apoi începu să mai bea câte o bere, deși înainte nu bea deloc, apoi începu să se mai ducă și pe la tot felu' de gagici, deși vorbea întotdeauna înflăcărat de iubita sa liceană. Începu să bea chiar și cafea, asta era culmea. Un hobby al său era cunoașterea vecinilor. Stătea la fereastră ore întregi ochind gagici, apoi se ducea la ele să mai discute, să mai iasă la o cafea, poate mai pică ceva. Și îi pica, dar Bob zice că toate erau cam nașpa.

Aceștia sunt doar câțiva dintre chiriașii lui Bob, printre care m-am numărat și eu. Vorba lui Patrocle: bă, aici toți-s dubioși.

Basta

Dragostea e ceva greu de definit, nici nu știu dacă e posibil. Să-l luăm de exemplu pe Baston. El a trecut de la stilul său de viață de gopnic la haine negre și lungi de călugăr.

Baston era, cre' că și mai e, un tip afemeiat, cu înclinații spre pedofilie și sadism. Una dintre gagicile lui era cu câteva capete mai înaltă decât el. Asta liubov trist, ce mai! Când mergeau pe stradă, toți credeau că merge fiu' cu mă-sa. Asta se întâmpla când era licean. „Prietenii” lui Baston, care erau ceva mai înalți decât el, desigur că au vrut să i-o fute. Cre' că asta s-a și întâmplat până la urmă. Pe Baston îl cam durea în cur, era tot timpul zbuciumat, dar îl mai dădea câte un cap în gură, câteva palme și, după un ceai, o futea și totul era OK.

Nebănuite sunt căile lui Baston. A primit atâta futai de la Dumnezeu, până s-a îndrăgostit de El.

Oricum, Baston interpretează ortodoxia cum vrea el. Ce pula mea, dacă ceva nu-i convine, dă o nouă interpretare faptului, toți sunt șocați, cum de nu le-a venit și lor așa ceva prin cap? Și așa mai departe, blea. Mi-a plăcut un interviu cu el în care povestea cu milă și

evlavie despre jertfele sale – liceene inteligente și talentate, săracele, s-au cam îndrăgostit de el, da' nu se poate și gata.

Dumnezeu, Dumnezeu, mă enervează când cineva vorbește în numele lui. E ca și cum cineva care nu mă cunoaște ar vorbi în numele meu, ar zice uite, ce ar fi spus Yo, ce ar fi făcut Yo. De unde pula mea să știe cineva străin ce aș fi făcut, dacă nici eu nu știu?

Cine îl iubește cu adevărat pe Dumnezeu, nu e greu deloc asta, nu trebuie să vorbească în numele Lui.

Altfel, cred că Dumnezeu ne iubește pe toți. Și noi îl iubim în felul nostru.